

Σοφία Τσάδαρη

Δεν πέρασαν δύο μήνες από τη βύθιση της λέμβου στα ανοικτά της Λέσβου και οι 9 νεκροί έγιναν 31. Τριάντα μία ψυχές, μεταξύ των οποίων εκείνες μικρών παιδιών, θαλασσοπνίγονται στο Αιγαίο ανεβάζοντας συνολικά τα θύματα στη Μεσόγειο - από τον Αύγουστο του 2012 - στις δύο εκατοντάδες.

Παράπλευρες απώλειες, ζωές “λαθραίες”. Έτσι τις βλέπουν οι πολιτικοί υπεύθυνοι, κοιμούνται ήσυχοι τα βράδια. Κοιμούνται ήσυχοι όταν μέσα κι έξω από τα ευρωπαϊκά σύνορα πυροδοτούν τη φτώχεια, τον πόλεμο, τις δυτικοθερμμένες δικτατορίες που σπρώχνουν τους απελπισμένους στους φράχτες του Έβρου, στον πάτο του Αιγαίου, στις Αμυγδαλέζες κάθε λογής. Κοιμούνται ήσυχα όσο κάνουν τη δουλειά τους, να διασφαλίζουν την ελευθερία της μετανάστευσης του κεφαλαίου την ώρα που επιφυλάσσουν συρματοπλέγματα θανάτου στα θύματα της πολιτικής τους. Είθε οι ψυχές των νεκρών να γίνουν ο καθημερινός και πολιτικός εφιάλτης των δολοφόνων της ΕΕ και της κυβέρνησης Σαμαρά.

Αυτών που στέλνουν στρατό στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, τη Σομαλία, τη Λιβύη. Αυτών που υποστηρίζουν την εθνικιστική κυβέρνηση της Ουκρανίας και τα φασιστικά τάγματα εφόδου, από κοινού με το NATO. Η ΕΕ και οι ελληνικές κυβερνήσεις έχουν καταργήσει τη δυνατότητα χορήγησης ασύλου, κατασκεύασαν τείχη στον Έβρο, ενίσχυσαν τα αστυνομικά προγκρόμ τα οποία χρησιμοποιούνται και σε βάρος οποιουδήποτε αντιστέκεται και μετέτρεψαν όσα στρατόπεδα δεν χρησιμοποιούνται σε στρατόπεδα κράτησης μεταναστών. Όσοι καταφέρουν να γλυτώσουν από τα συρματοπλέγματα, τον πιγμό και τις περιπολίες της Frontex, θα πρέπει να περάσουν Ιερά Εξέταση προκειμένου να αποδείξουν ότι είναι πρόσφυγες.

Η “ευρωπαϊκή πορεία” χτίζεται επάνω σε χαμένες ανθρώπινες ζωές. Οι χαμένες ζωές μεταναστών είναι έκφανση της ίδιας πολιτικής των μνημονίων, των εξανεμισμένων μισθών, των ναυαγών της καθημερινότητας στις θάλασσες της ανεργίας και της ελαστικής εργασίας.

Αυτών που πνίγονται στα χρέη, που τους κόβουν το ρεύμα, την παιδεία, την υγεία, την περίθαλψη. Εκείνων που όλο και πιο συχνά καταρρέουν στην περίοδο της κρίσης και η αστική πολιτική τους υποδεικνύει έναν ψεύτικο εχθρό, τον μετανάστη. Η τρομοκρατία και η περιστολή των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων πάνε χέρι χέρι με το φασισμό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας μηχανισμός ρατσισμού και πολέμου.

Έχει φτάσει ο καιρός της καταδίκης των ενόχων. Να σωμαίνουν όσο θα δυναμώνει ξανά η φωνή ενός ανυπότακτου και επικίνδунου κινήματος. Του οργανωμένου λαού, της οργισμένης εργατικής, λαϊκής αντιπολίτευσης, της μόνης ικανής να σταματήσει το έγκλημα αλλά και κάθε απάτη που επικαλείται μια άλλη διαχείριση εντός της φυλακής του ευρώ και της ΕΕ.

Στις κάλπες και τους δρόμους οφείλουμε να τσακίσουμε τις δυνάμεις της αντίδρασης και μαζί με τα υπόλοιπα να διεκδικήσουμε παροχή ασύλου στους πρόσφυγες, άμεση νομιμοποίηση όλων των μεταναστών. Κανένας άνθρωπος «λαθραίος». Ίσα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα σε έλληνες και μετανάστες, μη αποδοχή των συνθηκών του Δουβλίνου, της Σένγκεν, του Συμφώνου μετανάστευσης, της Frontex. Κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Όχι στην πολιτική των επαναπροωθήσεων, όχι στην Ευρώπη - φρούριο.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 11.5.2014